

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIV. évfolyam, 50 szám

2025. szeptember 01

Megtartotta második ülését a DM PTI üzemi tanácsi Választási Bizottsága

A MÁV Pályaműködtetési (PM) Zrt. Debrecen-Miskolc Pályavasúti Területi Igazgatóságon (DM PTI) október 13-30-ra kiírt üzemi tanácsi választások szervezésében a Választási Bizottság megtette a következő lépést. Az augusztus 28-án, Nyíregyházán megtartott ülésén elsőként átvette, és elfogadta a választásra jogosultak és a választhatók névsorát, melyek kiküldésére felkérte a VB elnök-asszonyát, Vágner-Kelemen Henriettát. A következőkben döntött a Bizottság a választás részleteiről szóló Tájékoztató, és a jelöltállításra vonatkozó Felhívás kiadásáról, továbbá felhatalmazta az elnökasszonyt a jelöltállítás határidejének meghosszabbítására, amennyiben nem érkezik elegendő jelölés a határidő lejártáig (2025. 09. 10. 10:00 óra). A Bizottság eljuttatja az érintettekhez a jelöltállítás formanyomtatványait is.

Tehát jelölésre fel!

Ami az alkalmasnak vélt régi/új jelöltek (összesen tizenhárom) kiválasztásával kezdődik, legyen akár egyéni (szakszervezetektől független), vagy akár szakszervezeti jelölés, vagy közös szakszervezeti lista. Tény, előrelátónak és megfontoltnak kell lenni nem csak annak eldöntésében, hogy kik az alkalmas jelöltek, hanem abban is, hogy szövetkeznek-e, és miképpen a szakszervezetek. Mert közös a cél: egy sikeres választás, és egy működőképes Üzemi Tanács – utóbbihoz egymást értő, együttműködésre képes tanácsnokokra van szükség.

A VB várja a jelöléseket, hogy ismét tovább léphessünk!

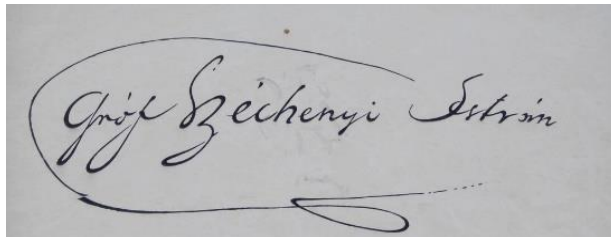

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Sikolyok között

A legnagyobb magyar szerint nyelvében él a nemzet, bár nyelvünk és nemzetünk sajátosan egyedi viszonyáról valószínűleg nem Széchenyi István szólt így elsőként. De például, ha olyanok vagyunk munkában, szerelemben, ahogyan írunk, nem hagyhatjuk ki Széchenyit, hiszen apjával ellentétben lespórolta a vesszőt a családnéve második e betűjéről. Meglehet, még az írással-olvasással is magyarosan egyedi a viszonyunk?

Az egyszer fenn, egyszer lenn dallamossága nem csak beszédünkben, hanem általában is jellemző ránk. Még akkor is, ha sokszor lent érezzük magunkat, ami látszik a kedvünkön is, nem hiába kért Kölcsey jó kedvet a Himnuszban. Bizony ránk férne manapság is több belőle, mégis gyakran kísértjük a rossz hangulatunkat anélkül, hogy észrevennénk a közelünkben sertepertélő jót. De ki is írhatnánk magunkból a rosszat, vagy néha kaphatnánk egy vidító írást valakitől. Igaz, ahhoz írunk kéne, és bíz' nem könnyű elsőként írni, bár gyakran másodikként sem.

Ám élnünk kell, mert jó élni, ha jól csináljuk még akkor is, ha másoknak ez nem tetszik. Persze, élhetünk a munkának is, de az inkább azoknak való, akiknek kompenzálni kell mindenfélét, ami a munkán kívüli életben már nem jól megy. Dolgozni, alkotni, állandóan tenni valamit, természetesen kell, és jó is, csak maradjon idő másra is, no meg másokra.

Tehát éljünk a nyelvünkben, abban van fent is, nem csak lent. Találjuk meg a legszebb szavakat, azokat, amelyek mi vagyunk, csak ránk jellemző, és ragaszkodjunk önmagunkhoz, hogy minél többet lehessünk fent. És írjuk le, akár magunknak, akár másnak, ha már egyszer megtanultunk írni. Már aki, persze, de azért a többség igen, ami nagy szó. Hiszen egy-két generációval korábban sokaknak nem sikerült, három-négy generációval vissza nézve pedig nagyon keveseknek volt rá lehetősége. És mit tagadnánk, kis hazánkban ma is van egy-két százaléknyi analfabéta. Még több funkcionális, aki ugyan szépen olvas, csak nem nagyon érti, hogy mit. Például, hogy a nyelvünkben éljünk, ne a nyelvünkkel – ugye ismerős innen-onnan.

A világnapok lassan végtelen sorában fontos tehát szeptember nyolcadika, ami 1965-től az írás, az olvasás, de leginkább az írástudatlanság elleni küzdelem napja. Mert az olvasni tudás alapvető emberi jog, csak úgy, mint az írás. Kétségtelen, még azoknak is van mit pótolniuk, akik annak rendje és módja szerint jártak iskolába, de sebj, idő, mint a tenger: sosem késik pótolni ifjúkori mulasztásainkat, de a későbbiekkel érdemes igyekezni, nehogy idő előtt kiszáradjon az a tenger.

Szóval olvassunk, de ne csak pénzt, mint nagypapánk egykor. Mégpedig azért, hátha segít, hogy jobban ki tudjuk fejezni magunkat, és meg tudjunk érteni másokat.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Igaz, manapság igyekeznek sokan egyszerűvé tenni a beszédet is, írást is, ám mégis hasznos lehet, ha nem csak félszavakban tudjuk elrebegni, mit szeretnénk, és mit nem. Azért, hogy mielőtt megszólalnánk, ne csak görcsök legyenek bennünk, mert szólni kéne, hanem gondolatok is.

Tény, hogy aki nem olvas, az mesélni sem tud – hát még beszélni, teszem hozzá. Azt is mondják, az írás az olvasással kezdődik! Márpedig időnként muszáj írunk, és nem csak barátnak-barátnőnek, bár ott sem baj, ha nem a bukás felé hasító tizenévesnek látnak bennünket, akár a tizenéveseket sem. De felelős szavakat is várnak tőlünk néha, amihez már nem elég a szerelmes szókincs, de még a vasutasé sem biztos.

Akár ott elkezdődnek a gondok, amikor kapunk egy levelet, üzenetet, ami mostanság gyakran politikai, és kell rá aludni párat, hogy megértődjön a tartalom. Még nagyobb lehet a baj, ha választ is várnak. Ha meg tudjuk, hogy sokan fognak olvasni bennünket, nyomban kiderül, hogy a bátorság a tudással együtt a pincében maradt. Vagy a padláson, esetleg az iskolában. Akkor meg végképp megáll a levegőben a billentyűzet, ha valaki felsikolt a távolból: vajon mit akart ez írni?

Tehát olvassunk, aztán néha írjunk, hátha sikerül a sorokban, vagy a sorok között egy-két maradandót összehoznunk. Mert a sikolyt könnyen sikoly követheti – ami nem biztos, hogy mindig jó – és a végén még a sikoltásnak is világnapot kell majd kreálni.

Dolhai József

Rendhagyó ballagás – sok évtized után.

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 18. szám

2017. október 16.

Sanyi leballagott

Majd negyvennégy évnyi vasúti szolgálat után Dajka Sándor, szakszervezetünk veterán tisztségviselője, a Záhony-Port Zrt. művezetője nyugdíjba vonult. Ezen hosszú korszak lezárásaként hívta egykori kollégáit, barátait és a Vasutasok Szakszervezete záhonyi területének Titkári Testületét nyugdíjas búcsúztató vendégségre. Október tizenharmadikán, ami ráadásul péntek volt, olyan kollégánk fejezte be vasutas pályafutását, aki munkája mellett évtizedekig volt szakszervezetünk meghatározó tagja, és az egykori GRF, majd a Port Szakszervezeti Bizottságának titkára. Péntek ide, vagy oda, szerencsés nap volt számára, hiszen köszöntői és ünneplői között tudhatta munkatársai és vezetői mellett a pályafutásának fontos részét képező Vasutasok Szakszervezetének képviselőit.

Elsőként Koncz Sándorné, munkahelyének humán vezetője köszöntötte a cég és a vezetés nevében, majd Gubik László, a Záhony-Port Zrt. vezérigazgatója szólt az ünnepeltnek és vendégeihez. Beszédében a nyugdíjba vonulást a ballagáshoz hasonlította, hiszen az ő életében is lezárul egy korszak, mellyel egy új kezdődik. Sanyi pénteken leballagott, és a vezérigazgató óhaja szerint egy új, ismét hosszú és tevékeny korszak elején áll. Végül átadta a cég ajándékait,

köztük a záhonyi vasutas festőművész, Z. Tóth Sándor Lovasok a Tiszán című művét.

A következőkben Juhász Tiborné, a záhonyi területi képviselő vezetőjének köszöntőjéből megtudhatták a vendégek, hogy Dajka Sándor az elmúlt évtizedek kitüntetései – köztük az Aranyjelvény – után nemrég megkapta szakszervezetünk legmagasabb, a „Vasutasok Szakszervezetéért” elismerését is. Mindezt azért, mert „tisztviselőként mindig azért dolgozott, hogy érdekeink képviselésével a tagságunk, mindannyiunk sorsát segítse”. Végül Juhász Tiborné átadta a Titkári Testület ajándékait, és jelezte, tudjuk, hogy volt még valaki, aki mindig segítette Sanyit, aki nem más, mint a felesége. Őt Nagy Attila, képviselőnk vezetőjének helyettese köszöntötte egy csokor virággal.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HORGÁSZ VERSENY

A VASUTASOK SZAKSZERVEZETE ZÁHONYI TERÜLETI KÉPVISELETE TERÜLETI
HORGÁSZVERSENYT RENDEZ 2025. SZEPTEMBER 13-ÁN (SZOMBAT)

HELYSZÍN: KISVÁRDA – PONTYOS

A VERSENYRE 3 FŐS CSAPATOK NEVEZHETNEK, LEGKÉSŐBB **SZEPTEMBER 06-án, 12:00-ig.**
NEVEZÉSI DÍJ: VERSENYZŐKNEK 2000 Ft, VENDÉGEKNEK 500 Ft.

**A RENDEZVÉNYRE A VASUTASOK SZAKSZERVEZETÉNEK TAGJAIT ÉS
CSALÁDTAGJAikat VÁRJUK!**

PROGRAM:

7.00 ÓRAKOR	GYÜLEKEZŐ A HORGÁSZTÓ PARKOLÓJÁBAN
7.00 – 7.30	HORGÁSZHELYEK ELFOGLALÁSA
7.30 – 8.00	ETETÉS
8.00 – 13.00	VERSENY
13.00 – 13.30	MÉRLEGELÉS
14.00 ÓRÁTÓL	EREDMÉNYHÍRDETÉS

TOVÁBBI, BŐVEBB INFORMÁCIÓ:

NAGY ATTILA TK VEZ. H.

TEL: 06-30-2786423

A rendezvényen fényképfelvételek készülnek, melyek a Záhonyi Vasutasban/Magyar Vasutasban/a VSZ honlapján és a facebookon lesznek megtekinthetők.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

SZIGORÚSÁG

Szánguld a vonat a nagyváros felé, a jegyvizsgáló egy smucig utasra bukkan, akinek se menetjegye, se pénze. Vitatkoznak, majd a kolléga begurul, és kidobja az utas bőröndjét az ablakon. Erre az utas felcsattan:

– Mit képzelsz? Nem elég, hogy meg akar büntetni, még a fiamat is kidobja az ablakon...

TELHETETLENSÉG

Ősrégi autó lerobban a pályán, a tulaj bütykölgeti, de semmi eredmény, míg végre megáll egy teherautó. A vezető vállalja, hogy behúzza őket a következő szervízig, ötezer forintért. Megegyeznek, vontatókötél a helyére, indulás.

Megszólal a kocsiba a feleség:

– Ez már pofátlanság! Úgyis a városba megy, miért kér pénzt?

– Rá se húzz! – szól a férj – én is kitoltam vele, behúzva hagytam a kéziféket...